

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht (Niemcy) w dniu 15 grudnia 2010 r. — Bianca Küçük przeciwko Land Nordrhein-Westfalen

(Sprawa C-586/10)

(2011/C 89/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bianca Küçük

Strona pozwana: Land Nordrhein-Westfalen

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy klauzulę 5 pkt 1 porozumienia ramowego UNICE-CEEP-ETUC w sprawie pracy na czas określony, stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ⁽¹⁾, narusza dokonywanie wykładni i stosowanie przepisu prawa krajowego — który tak jak § 14 ust. 1 zdanie drugie pkt 3 Teilzeit- und Befristungsgesetz (TzBfG) przewiduje, że obiektywny powód ponownego zawarcia umowy o pracę na czas określony stanowi zatrudnienie pracownika w celu zastąpienia innego pracownika — w ten sposób, że obiektywny powód występuje również w przypadku stałej potrzeby zastępstwa, mimo że potrzeba zastępstwa mogłaby zostać zaspokojona również gdyby odnośny pracownik został zatrudniony na czas nieokreślony i za każdym razem otrzymywałby zlecenie zastępowania kolejnego spośród regularnie nieobecnych pracowników, jednakże pracodawca zastrzega sobie możliwość podejmowania każdorazowo nowej decyzji co do sposobu reagowania na konkretną nieobecność pracowników?
- 2) W przypadku udzielenia przez Trybunał na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy opisane w pytaniu pierwszym wykładni i stosowanie przepisu prawa krajowego, takiego jak § 14 ust. 1 zdanie drugie pkt 3 TzBfG, w okolicznościach opisanych w pytaniu pierwszym narusza klauzulę 5 pkt 1 porozumienia ramowego UNICE-CEEP-ETUC w sprawie pracy na czas określony, stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r., również wtedy, gdy ustawodawca krajowy realizuje za pomocą uregulowanego w przepisie prawa krajowego, takim jak § 21 ust. 1 Bundeselterngeld- und Elternzeit-gesetz (BEEG), obiektywnego powodu w postaci zastępstwa, uzasadniającego zawarcie stosunku pracy na czas określony, w każdym razie również cel polityki socjalnej, polegający na ułatwieniu pracodawcom przyznania i pracownikom korzystania z urlopu specjalnego, czy to w związku z macierzyństwem, czy też z wychowywaniem dziecka?

⁽¹⁾ Dz.U. L 175, str. 43

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Rzeczpospolita Polska) w dniu 14 grudnia 2010 r. — Minister Finansów przeciwko Kraft Foods Polska S.A.

(Sprawa C-588/10)

(2011/C 89/10)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Minister Finansów

Strona pozwana: Kraft Foods Polska SA

Pytanie prejudycjalne

Czy w sytuacji, gdy art. 90 ust. 1 Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾ stanowi, że w przypadku obniżenia ceny po dokonaniu dostawy, podstawa opodatkowania jest stosownie obniżana na warunkach określonych przez państwa członkowskie, mieści się w pojęciu tych warunków i nie narusza zasady neutralności VAT oraz proporcjonalności warunek taki jak przewidziany w art. 29 ust. 4a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535 ze zm.) uzależniający prawo do obniżenia podstawy opodatkowania w stosunku do podstawy określonej w wystawionej fakturze, od posiadania przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy, w którym nabywca towaru lub usługi otrzymał korektę faktury, potwierdzenia otrzymania korekty faktury przez nabywcę towaru lub usługi, dla którego wystawiono fakturę?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Apelacyjny — Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku (Rzeczpospolita Polska) w dniu 14 grudnia 2010 r. — Janina Wencel przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku

(Sprawa C-589/10)

(2011/C 89/11)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Janina Wencel

Strona pozwana: Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wyrażona w art. 21 oraz w art. 20 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej zasada swobodnego przemieszczania się i przebywania w krajach członkowskich Unii Europejskiej powoduje taką wykładnię art. 10 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z 14 czerwca 1971 roku w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego w stosunku do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek oraz do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie⁽¹⁾, iż świadczenia pieniężne z tytułu starości uzyskane na podstawie ustawodawstwa jednego z Państw Członkowskich, nie ulegają zmniejszeniu, zmianie, zawieszeniu, zniesieniu, ani przypadkowi — również z tego powodu, że osoba uprawniona mieszkała jednocześnie (miała dwa równorzędne miejsca zwykłego pobytu) na terytorium dwóch Państw Członkowskich — w tym jednego innego niż to, w którym znajduje się instytucja zobowiązana do wypłaty emerytury?
- 2) Czy art. 21 oraz art. 20 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U.U.E.C.07.306.1) oraz art. 10 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z 14 czerwca 1971 roku w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego w stosunku do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek oraz do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się stosowaniu przepisu krajowego art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. nr 153, poz. 1227 ze zm.) w związku z art. 4 umowy z 9 października 1975 roku między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Federalną Niemiec o zaopatrzeniu emerytalnym i rentowym (Dz. U. Nr 16 poz. 1010 z 1976 r. ze zm.), polegającego na ponownym rozpoznaniu sprawy przez polski zakład emerytalny i pozbawieniu prawa do emerytury osoby, która przez wiele lat miała jednocześnie dwa zwykłe miejsca zamieszkania (dwa centra życiowe) w dwóch krajach, należących obecnie do Unii Europejskiej i przed rokiem 2009 nie złożyła wniosku ani oświadczenia o przeniesieniu swego miejsca zamieszkania do jednego z tych krajów?
- W przypadku odpowiedzi negatywnej:
- 3) Czy art. 20 ust. 2 oraz art. 21 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U.U.E.C.07.306.1) oraz art. 10 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z 14 czerwca 1971 roku w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego w stosunku do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek oraz do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się stosowaniu przepisu krajowego art. 138 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U z 2009 r. nr 153, poz. 1227), polegającego na żądaniu przez polski zakład emerytalny zwrotu emerytury za okres ostatnich 3 lat w stosunku do osoby, która od roku 1975 do roku 2009 miała jednocześnie dwa zwykłe miejsca zamieszkania (dwa centra życiowe) w dwóch krajach, należących obecnie do Unii Europejskiej, jeżeli osoba taka w czasie rozpoznawania wniosku o przyznanie emerytury i po jej otrzymaniu nie była pouczona przez polską instytucję ubezpieczeniową o konieczności poinformowania także o posiadaniu dwóch

miejsz zwykłego pobytu w dwóch krajach i — o konieczności złożenia wniosku lub oświadczenia o wyborze instytucji ubezpieczeniowej jednego z tych krajów, jako właściwej do rozpoznawania wniosków dotyczących emerytury?

⁽¹⁾ Dz.U.L 71 s. 2; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 05 Tom 01 P. 35 — 82

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 14 grudnia 2010 r. — Littlewoods Retail Ltd i in. przeciwko Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(Sprawa C-591/10)

(2011/C 89/12)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Littlewoods Retail Ltd i in.

Strona pozwana: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w sytuacji, w której podatnik nadpłacił podatek VAT pobrany przez państwo członkowskie w sposób niezgodny z wymogami przepisów UE dotyczących podatku VAT, ustanowiony przez państwo członkowskie środek zaradczy jest zgodny z prawem UE, jeżeli środek ten przewiduje jedynie, że zwrotowi podlegają a) nadpłacone kwoty główne oraz b) odsetki proste od tych kwot, zgodnie z uregulowaniami krajowymi takimi jak art. 78 Value Added Tax Act 1994?
- 2) Jeśli nie, to czy prawo UE wymaga, aby środek zaradczy ustanowiony przez państwo członkowskie przewidywał a) zwrot nadpłaconych należności głównych oraz b) zapłatę odsetek składanych, jako miernika wartości użytkowej, jaką nadpłacone kwoty stanowią dla państwa członkowskiego, lub utraty wartości użytkowej środków pieniężnych, jaka nastąpiła po stronie podatnika?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi przeczących na pytanie pierwsze i drugie, jakie postanowienia — w odniesieniu do wartości użytkowej nadpłaty lub odsetek — obejmować winien, oprócz postanowienia przewidującego zwrot nadpłaconych należności głównych, środek zaradczy, którego przyjęcia przez państwo członkowskie wymaga prawo UE?
- 4) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy wynikająca z prawa UE zasada skuteczności wymaga, aby państwo członkowskie odstąpiło od stosowania ustanowionych w prawie krajowym ograniczeń